

Logopedia z audiologią stopień I, semestr 6

1. Ochrona własności intelektualnej
2. Dyzartria
3. Oligofazja
4. Zaburzenia mowy w demencji
5. Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego
6. Komputer w pracy logopedy
7. Wychowanie słuchowe
8. Zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone
9. Medyczne podstawy logopedii. Onkologia w logopedii
10. Seminarium licencjackie
11. Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UPH
12. Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w Poradniach audiologicznych/ Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w placówkach świadczących terapię osobom z zaburzeniami słuchu

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Ochrona własności intelektualnej
Nazwa w języku angielskim:		Protection of intellectual property
Język wykładowy:		polski
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:		trzeci
Semestr:		szósty
Liczba punktów ECTS:		1 ECTS
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyla-Lukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Jacek Kowzan, dr Barbara Stelingowska
Założenia i cele przedmiotu:		Najważniejszym celem przedmiotu jest przygotowanie studentów do rozumienia praw ochrony własności intelektualnej, historii kształtowania się tych praw i organizacji je chroniących. Stworzenie warunków do teoretycznego poznania, jak i zastosowania ich w pisaniu pracy licencjackiej i magisterskiej oraz w przyszłym życiu zawodowym i społecznokulturalnym.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej (zwłaszcza prawa autorskiego) i przemysłowej i rozumie podstawy prawa autorskiego na tle problemów związanych z rozwojem mediów i społeczeństwa wiedzy.	K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi korzystać z wybranych źródeł naukowych zgodnie z zasadami etycznymi oraz prawem dotyczącym ochrony własności intelektualnej (w szczególności z prawem autorskim) i przemysłowej.	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student rozumie potrzebę rozwoju swojej wiedzy i umiejętności z poszanowaniem prawa dotyczącego własności intelektualnej.	K_K05
Forma i typy zajęć:		wykład (15 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak.		

Treści modułu kształcenia:

1. Geneza i znaczenie pojęcia własności intelektualnej.
2. Prawo własności intelektualnej: historia, aktualnie obowiązujące akty prawne regulujące prawo własności intelektualnej w Polsce i Unii Europejskiej – Światowa Organizacja Własności Intelektualnej (WIPO): UE i Polska.
3. Przedmiot prawa autorskiego: utwór.
4. Podmiot prawa autorskiego: autor.
5. Autorskie prawa majątkowe (czas ochrony), autorskie prawa osobiste.
6. Wolna domena.
7. Dozwolony użytek prywatny.
8. Dozwolony użytek publiczny: biblioteczny, naukowo-dydaktyczny, prawo przedruku.
9. Prawo cytatu; plagiat.
10. Własność intelektualna w Internecie.
11. Prawo własności przemysłowej – podstawowe zagadnienia.
12. Ochrona wizerunku autora (marki), adresata korespondencji i tajemnicy źródeł informacji.
13. Zaliczenie.

Literatura podstawowa:

1. Barta J., Markiewicz R., 2008, *Prawo autorskie*, Warszawa: Wydawnictwo Oficyna, rozdziały: III, IV, VII, VIII, IX, XII.
2. *Prawo Internetu*, 2008, wprowadzenie: P. Polański, Warszawa: C.H. BECK, 2008, rozdziały: I i LII.
3. Szymanek T., 2008, *Prawo własności przemysłowej. Podręcznik akademicki*, Warszawa: EWSPA, rozdziały: 4.1., 4.2 do 4.2.2., 4.2.6.2, 4.3.2, 4.4.1a, 5 do 5.2.1.

Literatura dodatkowa:

1. Golat R., 2008, *Prawo autorskie i prawa pokrewne*, wydanie V, Warszawa: C.H. BECK.
2. [www. Vagla.pl](http://www.vagla.pl)

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład ilustrowany prezentacjami multimedialnymi, elementy konwersacji.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Wszystkie efekty weryfikowane będą podczas kolokwium zaliczeniowego na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę. Kolokwium pisemne.

Kryteria ocen:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	2 godziny
Udział w konsultacjach	3 godziny
Przygotowanie się do kolokwium i udział w nim	5 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	25 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Dyzartria
Nazwa w języku angielskim:	Dysarthria	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Sofia Kamińska
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Kamila Bigos
Założenia i cele przedmiotu:		Charakterystyka i klasyfikacje dyzartrii. Programowanie i prowadzenie terapii w przypadku zaburzeń dyzartrycznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna i rozumie charakterystyki dyzartrii.	K_W07
W02	Student zna procedury postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w przypadkach dyzartrii.	K_W05
W03	Student zna najważniejsze metody komunikacji alternatywnej.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi zaplanować postępowanie diagnostyczno-terapeutyczne pacjenta z dyzartrią i prowadzić je.	K_U03
U02	Student umie napisać opinię logopedyczną na podstawie wyników badania z użyciem wybranych technik diagnozowania dyzartrii.	K_U11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Ma świadomość własnych umiejętności potrzebnych do kontaktu z dziećmi i osobami dorosłymi z dyzartrią.	K_U05

K02	Potrafi formułować opinie, wnioski, instrukcje; potrafi posługiwać się terminologią interdyscyplinarną i współpracować ze specjalistami innych dyscyplin zajmujących się zdrowiem.	K_U03
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia lab. - 30 godz	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<p>Opanowane podstawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. teorii rozwoju i zaburzeń mowy, 2. psychologii rozwojowej, 3. gramatyki opisowej współczesnego języka polskiego 		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Dyzartria – znaczenie terminu - logopedyczne i medyczne definicje. 2. Przyczynowo-objawowa charakterystyka zaburzeń dyzartrycznych. <ol style="list-style-type: none"> a. Specyfika zaburzeń dyzartrycznych – symptomatologia. b. Przyczynowe klasyfikacje dyzartrii. c. Objawowe klasyfikacje dyzartrii. 3. Etiologia, patomechanizm, objawy - rozpoznawanie typów dyzartrii. 4. Choroby i uszkodzenia układu nerwowego ze współwystępującymi typami dyzartrii. Prezentacje materiałów filmowych z przykładami zaburzeń mowy o charakterze dyzartrii w różnych jednostkach chorobowych. 5. Metody i techniki diagnostyczne w dyzartrii. Skala dyzartrii U. Mireckiej i K. Gustaw, Profil dyzartrii S. Robertson. 6. Procedury postępowania logopedycznego w dyzartrii. 7. Opracowywanie opinii logopedycznej na podstawie wyników badania z użyciem wybranych technik diagnozowania dyzartrii. 8. Standardy postępowania logopedycznego – programowanie terapii osób z dyzartrią. 9. Medyczne wyniki badań i ich interpretacja. 10. Zaburzenia językowe i komunikacyjne w MPD. 11. Metody komunikacji alternatywnej. 12. Organizacja pracy logopedycznej w dyzartrii, dokumentacja przypadku 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gałkowska I., 2012, <i>Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej</i>, Kraków: Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego. 2. Jastrzębowska G., 2003, <i>Zaburzenia dyzartryczne u dzieci</i>, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.), <i>Logopedia. Pytania i odpowiedzi</i>, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 120-141. 3. Jauer–Niworowska O., 2009, <i>Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych</i>, Warszawa: WAPS. 4. Lewandowski A., Tarkowski Z., 1989, <i>Dyzartria. Wybrane problemy etiologii, diagnozy i terapii</i>, Warszawa: Wydawnictwo ZSL. 5. Michalik M., 2015, <i>Mózgowe porażenie dziecięce w teorii i praktyce logopedycznej</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis. 		

6. Michalewicz R. (red.), 2001, *Mózgowe porażenie dziecięce*, Warszawa: Wydawnictwo Lekarskie PZWL.
7. Mirecka U., Gustaw K., 2005, *Dyzartria w mózgowym porażeniu dziecięcym. Eksperymentalna Skala dyzartrii jako technika diagnostyczna pomocna w określaniu specyfiki zaburzeń mowy w MPD*, [w:] „Logopedia”, 34, s. 273-289.
8. Mirecka U., 2008, *Standard postępowania logopedycznego w przypadku dyzartrii*, [w:] „Logopedia”, 37, s. 235-242.
9. Obrębowski A, Woźnica B., 1997, *Zaburzenia dyzartryczne u dzieci z mózgowym porażeniem dziecięcym*, [w:] H. Mierzejewska, M. Przybysz-Piwkowa (red.), *Mózgowe porażenie dziecięce. Problemy mowy*, Warszawa: Wydawnictwo DiG, s. 21-24.

Literatura dodatkowa:

1. Gustaw K., Mirecka U., 2001, *Dyzartria jako objaw kliniczny boreliozy*, [w:] „Logopedia”, t. 29.
2. Gustaw K., Mirecka U., 2000, *Dyzartria w chorobach neurodegeneracyjnych. Skala Dyzartrii w diagnozie pacjenta ze zwyrodnieniem mózdkowo-oliwkowym*, [w:] „Logopedia”, t. 27, s. 153-160
3. Jastrzębowska G., Pelc-Pękala O., 1999, *Diagnoza i terapia dysartrii*, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.) *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
4. Jauer-Niworowska O., Kwasiborska J., 2009, *Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii*, Gliwice: Wydawnictwo Komlogo.
5. Jauer-Niworowska O., 2009, *Dyzartria nabyta. Diagnoza logopedyczna i terapia osób dorosłych*, Warszawa: WAPS.
6. Mierzejewska H., Przybysz-Piwkowa M. (red.), 1997, *Mózgowe porażenie dziecięce. Problemy mowy*, Warszawa: Wydawnictwo DiG.
7. Mirecka U., Gustaw K., 2006, *Skala dyzartrii. Wersja dla dzieci*, Wrocław: Wydawnictwo Continuo.
8. Sobaniec W., Otapowicz D., Kurowska-Zawada B., 2008, *Dyzartryczne zaburzenia mowy w korelacji z obrazem klinicznym mózgowego porażenia dziecięcego*, [w:] „Neurologia Dziecięca”, nr 34, s. 29-35.
9. Szelaąg E., 2006, *Mózgowe mechanizmy mowy*, [w:] T. Górka, A. Grabowska, J. Zagrodzka, *Mózg a zachowanie*, Wydawnictwo: PWN.
10. Tarkowski Z. (red.), 1999, *Dyzartria*, Lubin: Wydawnictwo Fundacja Orator.
11. Tarkowski Z., 2003, *Diagnoza i terapia osób dorosłych z dyzartrią*, [w:] T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.), *Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki*, t.2, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

1. Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi.
2. Analiza ilościowa i jakościowa wybranych tekstów pisemnych. W analizie procesu diagnostycznoterapeutycznego wykorzystywane są autorskie materiały filmowe typowych przypadków dyzartrii u dzieci i dorosłych oraz obserwacja pacjentów na oddziałach szpitalnych.
3. Omówienie specyfiki pracy i prowadzenia dokumentacji medycznej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na kolokwium zaliczeniowym na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Kolokwium zaliczeniowe na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	5 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin
Przygotowanie się do zaliczenia końcowego i obecność na zaliczeniu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Oligofazja	
Nazwa w języku angielskim:	Oligofasia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Sofia Kamińska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Adrianna Urban-Rafałek	
Założenia i cele przedmiotu:	Oligofazja – zaburzenia poznawcze i językowe osób z niepełnosprawnością intelektualną; badanie, diagnozowanie, programowanie i organizowanie terapii logopedycznej.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma wiedzę na temat przyczyn zaburzeń mowy w niepełnosprawności intelektualnej i zaburzeń sprzężonych.	K_W07
W03	Zna procedury postępowania logopedycznego, ma wiedzę na temat programowania i prowadzenia terapii w oligofazji.	K_W11
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi podjąć działania diagnostyczne określające przyczyny i zakres trudności językowych dziecka z niepełnosprawnością intelektualną w ontogenezie.	K_U03
U02	Potrafi zaprojektować procedury postępowania logopedycznego w oligofazji i poprowadzić terapię.	K_U02
U03	Posiada umiejętność formułowania opinii, zaświadczeń i zaleceń do pracy terapeutycznej.	K_U011
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Ma świadomość specjalnego postępowania diagnostycznoterapeutycznego w odniesieniu do osób ze niepełnosprawnością intelektualną.	K_K02
K02	Charakteryzuje się gotowością do podjęcia odpowiedzialności za decyzje podejmowane na rzecz osoby niepełnosprawnej z zaburzeniami mowy.	K_U04
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia lab. - 30 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
1. Rozwój mowy dziecka, psychologia, fonetyka i fonologia języka polskiego.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>Tematyka zajęć:</p> <p>1. Co to jest upośledzenie umysłowe. Współczesne tendencje w oligofrenopedagogice. Cele edukacji osób z niepełnosprawnością umysłową.</p> <p>2. Kryteria badania inteligencji. Skala Wechslera. Koncepcja inteligencji wielorakich. Stopnie upośledzenia. 3. Niedokształcenie czy opóźnienie rozwoju mowy. Kryteria ilościowe i jakościowe stosowane przy ocenie NORM.</p> <p>4-5. Diagnoza psychologiczno-logopedyczna dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Arkusz pomocniczy do gromadzenia informacji potrzebnych dla celów skonstruowania wielospecjalistycznej diagnozy ucznia o różnym stopniu niepełnosprawności intelektualnej.</p> <p>6. Kompetencje komunikacyjne dzieci z niepełnosprawnością intelektualną w poszczególnych stopniach upośledzenia. Zaburzenia komunikacji językowej u osób z zespołem Downa, u osób z zespołem Gergga. Niepełnosprawność intelektualna jako zaburzenie mogące występować z innymi zespołami – MPD.</p> <p>7. Charakterystyka opóźnionego rozwoju mowy na poziomie fonologicznym i morfologicznym języka u dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Nieprawidłowości w budowie i funkcjonowaniu narządów mowy u dzieci z niepełnosprawnością intelektualną. Ocena czynności fizjologicznych w obrębie aparatu mowy.</p> <p>8. Badanie mowy czynnej w aspekcie leksykalnym, fonetycznym i gramatycznym. Badanie rozumienia mowy. Badanie komunikacji niewerbalnej. Ocena rozwoju procesów integracji sensorycznej.</p> <p>9-14. Metodologia pracy logopedycznej w terapii dzieci z różnym stopniem upośledzenia i sprzężonymi zaburzeniami. Cechy dzieci upośledzonych umysłowo, które utrudniają logoterapię.</p> <p>Wybrane metody terapeutyczne wspomagające rozwój dzieci z niepełnosprawnością intelektualną: a) metody wczesnej stymulacji rozwojowej: podstawy pedagogiki Marii Montessori b) metody wspomaganie ruchowego: podstawy kinezylogii edukacyjnej, podstawy logorytmiki c) metody wspomaganie umiejętności komunikacyjnych: metody komunikacji alternatywnej (AAC): MAKATON, PCS, piktogramy, d) metody wspomaganie zadań edukacyjnych: metoda wczesnej nauki czytania J. Cieszyńskiej, metoda E. Gruszczyk Kolczyńskiej, metoda 18 struktur wyrazowych Kujawy i Kurzyny.</p>		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Błęszyński J. Kaczorowska-Bray K. (red.), 2012, <i>Diagnoza i terapia logopedyczna osób z niepełnosprawnością intelektualną</i>, Gdańsk: Harmonia Universalis. 2. Jęczeń U., 2012, <i>Symptomy oligofazji w upośledzeniu umysłowym</i>, [w:] S. Grabias, Z. M. Kurkowski (red.), <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Jęczeń U., 2015, <i>Postępowanie logopedyczne w przypadku oligofazji</i>, [w:] S. Grabias, J. Panasiuk, T. Woźniak (red.), <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 267-282. 4. Minczakiewicz E. M. (red.), 2001, <i>Komunikacja, mowa, język w diagnozie i terapii zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży niepełnosprawnej</i>, Kraków: Wydaw. Naukowe Akademii Pedagogicznej. 		

5. Doman G., 1996, *Jak postępować z dzieckiem z uszkodzeniem mózgu*, Poznań: Protect.
6. Minczakiewicz E., 2002, *Jak krok po kroku wprowadzać dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych w świat zabawy i nauki*, Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.
7. Walczowska-Dutka M., (2005), *Program nauki komunikacji dla dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*, Kraków: Oficyna Wydawnicza "Impuls".
8. Pilecki J., 2000, *Usprawnianie, wychowanie i nauczanie osób głębszym upośledzeniem umysłowym*, Kraków: Wyd. AP.

Literatura dodatkowa:

1. Bilewicz D., Józwiak M., Kałużna D. i in., 2008, *Arkusze pomocnicze do gromadzenia informacji potrzebnych dla celów skonstruowania wielospecjalistycznej diagnozy ucznia o różnym stopniu niepełnosprawności intelektualnej*, [w:] „Rewalidacja” nr 1 (23).
2. Głodkowska M., 1999, *Poznanie ucznia szkoły specjalnej. Wrażliwość edukacyjna dzieci upośledzonych w stopniu lekkim. Diagnoza i terapia*, Warszawa: WSiP.
3. Minczakiewicz E., 2002, *Jak pomóc w rozwoju dziecku z Zespołem Downa*, Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

1. Ćwiczenia wspomagane technikami multimedialnymi.
2. Analiza ilościowa i jakościowa wybranych tekstów pisemnych. W analizie procesu diagnostycznoterapeutycznego wykorzystywane są autorskie materiały filmowe typowych przypadków dyzartrii u dzieci i dorosłych oraz obserwacja pacjentów na oddziałach szpitalnych.
3. Omówienie specyfiki pracy i prowadzenia dokumentacji medycznej.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty sprawdzane będą na kolokwium zaliczeniowym na koniec semestru.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie na ocenę. Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: uzyskanie co najmniej 14 punktów z kolokwium.

Punktacja z kolokwium:

0-13 – 2,0

14-16 – 3,0

17-18 – 3,5

19-21 – 4,0

22-23 – 4,5

24-25 – 5,0

Poprawy: Zgodnie z regulaminem studiów.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godzin
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	5 godzin
Udział w konsultacjach	5 godzin

Przygotowanie się do zaliczenia końcowego i obecność na zaliczeniu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Zaburzenia mowy w demencji	
Nazwa w języku angielskim:	Speech disorders in dementia	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Sofia Kamińska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Założenia i cele przedmiotu:	Językowe i niejęzykowe obszary zaburzeń w funkcjonowaniu człowieka z chorobami neurodegeneracyjnymi, podstawy gerontologopedii.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna patomechanizmy i symptomatykę zespołów chorób neurodegeneracyjnych. Student zna paradygmaty objawów językowych w poszczególnych typach demencji.	K_W08
W02	Student zna logopedyczne procedury postępowania diagnostycznego w przypadkach demencji: zna cele i zasady prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami mowy w przebiegu zmian demencyjnych na wszystkich etapach choroby.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi określić objawy i dynamikę zaburzeń językowych w poszczególnych schorzeniach neurodegeneracyjnych.	K_U02
U02	Student potrafi przeprowadzić badanie logopedyczne i zaprogramować przebieg terapii logopedycznej osoby z demencją przy wykorzystaniu danych z najnowszych metod stosowanych w diagnostyce wielospecjalistycznej.	K_U03
U03	Student potrafi współpracować z neurologami, psychiatrami, neuropsychologami, instruktorami terapii zajęciowej, rehabilitantami i pracownikami socjalnymi.	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student jest przekonany o potrzebie wielospecjalistycznej opieki nad osobami z zaburzeniami mowy i słuchu.	K_K02
K02	Student wykazuje troskę o poszanowanie godności osób z zaburzeniami mowy i słuchu oraz zasad etyki zawodowej.	K_K04
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia lab. - 30 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z anatomii, psychologii, językoznawstwa i afazjologii.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Funkcje ośrodkowego układu nerwowego a sprawności językowe. 2. Rodzaje otępień 3. Specyficzne i niespecyficzne zachowania językowe osób w demencji. 4. Kryteria różnicowania zaburzeń językowych względem innych deficytów neuropsychologicznych i neurologicznych osób w demencji. 5. Obrazowanie mózgu. 6. Psychofarmakologia. 7. Urazy czaszkowo-mózgowe. 8. Choroby naczyniowe mózgu. 9. Stwardnienie rozsiane. 10. Padaczka. 11. Zespoły otępienne. 12. Nowotwory ośrodkowego układu nerwowego. 13. Choroby zwyrodnieniowe mózgu. Cele i zasady prowadzenia terapii logopedycznej osób z zaburzeniami mowy w przebiegu zmian demencyjnych na wszystkich etapach choroby. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Borkowska A., E. M. Szepietowska (red.), 2000, <i>Diagnoza neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Domagała A., 2007, <i>Zachowania językowe w demencji. Struktura wypowiedzi w chorobie Alzheimera</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Domagała A., 2015, <i>Narracja i jej zaburzenia w otępieniu alzheimerowskim</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Leszek J., (red.), 2003, <i>Choroby otępienne. Teoria i praktyka</i>. Wrocław: Continuo. 5. Potocka-Pirosz K., 2020, <i>Zaburzenia mowy we wczesnej fazie choroby Alzheimera</i>, Warszawa: Wydawnictwo UW. 6. Tłokiński W., Milewski S., Kaczorowska-Bray K. (red.), 2018, <i>Gerontologopedia</i>, Gdańsk: Harmonia. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bakheit A. M. O., 1998, <i>Postępowanie w spastyczności</i>, [w:] „Rehabilitacja Medyczna”, nr 2,3, s. 67-80. 2. Fuller G., tłum. Wojciech Turaj, 2022, <i>Badanie neurologiczne - to proste</i>, Wrocław: Edra Urban & Partner. 3. Pruszewicz A., Wiskirska-Woźnica B., 2002, <i>Zaburzenia połykania – postępowanie diagnostyczne i zasady rehabilitacji</i>, [w:] „Przewodnik Lekarza”, nr 5 , 9, s. 102-104. 4. Pużyński S, Wciórka J. (red.), 2000, <i>Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICS-10. Opisy kliniczne, wskazówki diagnostyczne</i>, Kraków-Warszawa: Vesalius. 5. Sadowski B., Chmurzyński J. A., 1989, <i>Biologiczne mechanizmy zachowania</i>, Warszawa: PWN. 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Wykład multimedialny wzbogacony nagraniami video przypadków klinicznych.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty sprawdzane będą na kolokwium pisemnym po zakończeniu zajęć.		
Forma i warunki zaliczenia:		

- Zaliczenie kolokwium pisemnego pod koniec semestru.

Poprawy:

- Jednorazowa poprawa kolokwium w trakcie zajęć w semestrze.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	10 godz.
Samodzielne przygotowanie się do zaliczenia	10 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego	
Nazwa w języku angielskim:	Central auditory processing disorders	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	mgr Adrianna Urban-Rafałek	
Założenia i cele przedmiotu:	Trudności komunikacyjne wynikające z centralnych zaburzeń słuchu. Prowadzenie terapii CAPD.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Zna główne przyczyny centralnych zaburzeń słuchu. Zna wpływ centralnych zaburzeń słuchu na rozwój języka i mowy.	K_W02
W02	Zna metody terapii osób z centralnymi zaburzeniami słuchu.	K_W05
W03	Ma wiedzę na temat stosowania oprogramowania komputerowego w diagnostyce i terapii zaburzeń centralnego przetwarzania słuchowego.	K_W06
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi wyjaśnić wpływ centralnych zaburzeń słuchu na rozwój języka i mowy.	K_U01
U02	Potrafi ocenić zakres sprawności językowych i komunikacyjnych osób z centralnymi zaburzeniami słuchu.	K_U011
U03	Potrafi dostosować rodzaj interwencji do potrzeb pacjenta.	K_U012
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Rozumie potrzeby rehabilitacji osób z centralnymi zaburzeniami słuchu.	K_K03

K02	Ma świadomość konsekwencji społecznych wynikających z centralnych zaburzeń słuchu.	K_K01
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia lab. - 30 godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość terminologii związanej ze sprawnościami słuchowymi, językowymi i komunikacyjnymi człowieka.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znaczenie słuchu w rozwoju człowieka. 2. Funkcje słuchowe niezbędne w zakresie percepcji mowy. 3. Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego (CAPD): <ol style="list-style-type: none"> a. definicje, b. objawy CAPD, c. diagnoza CAPD, d. terapia CAPD, metody rozwijające umiejętności słuchowe dziecka (m.in. Indywidualna Stymulacja Słuchu K. Johansena IAS, Metoda Tomatisa, Wernkego, Neuroflow). 4. Logopedyczny trening słuchowy. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Furtak-Muzyka E. (red.), 2015, <i>Surdologopedia. Teoria i praktyka</i>, Gdańsk: Harmonia. 2. Kruczyńska-Werner A., 2018, <i>Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego – aktualne możliwości terapii dostępne w Polsce</i>, [w:] „Logopedia”, nr 47/1, s. 231-245. 3. Kurkowski Z. M., 2013, <i>Audiogenne uwarunkowania zaburzeń komunikacji językowej</i>, Lublin: UMCS. 4. Thomatis A., 1995, <i>Ucho i śpiew</i>, Lublin: UMCS. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Trochymiuk A., 2008, <i>Wymowa dzieci niesłyszących. Analiza audytywna i akustyczna</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Dajos-Krawczyńska K., Piłka A., Jędrzejczak W., Skarżyński H., 2013, <i>Diagnoza zaburzeń przetwarzania słuchowego – przegląd literatury</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 2 (5). 3. Kruczyńska A., Kurkowski Z. M., 2012, <i>Centralne procesy przetwarzania słuchowego u dzieci kształconych i niekształconych muzycznie a wyniki w nauce</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1(3). 4. Senderski A., 2002, <i>Diagnostyka centralnych zaburzeń przetwarzania słuchowego. Algorytm postępowania diagnostycznego</i>, Materiały Instytutu Fizjologii i Patologii Słuchu. 5. Skoczyła A., Cieśla K., Kurkowski Z.M., Czajka N., Skarżyński H., 2012, <i>Diagnoza i terapia osób z centralnymi zaburzeniami przetwarzania słuchowego w Polsce</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1 (3). 6. Skoczyła A, Lewandowska M, Pluta A, Kurkowski ZM, Skarżyński H., 2012, <i>Ośrodkowe zaburzenia słuchu – wskazówki diagnostyczne i propozycje terapii</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1 (1). 7. Stachyra J., 2001, <i>Zdolności poznawcze i umysłowe uczniów z uszkodzonym słuchem</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 8. Statuch B., Kurkowski Z.M., 2012, <i>Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego a problemy w nauce u uczniów klasy II Szkoły Podstawowej</i>, [w:] „Nowa Audiofonologia”, nr 1 (3). 		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:		
Prezentacje multimedialne, ćwiczenia praktyczne, dyskusja, metoda poszukująca.		
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:		
Efekty będą sprawdzane na kolokwium końcowym.		
Forma i warunki zaliczenia:		

Warunek uzyskania zaliczenia na ocenę to spełnienie każdego z dwóch niżej opisanych warunków:

1. Aktywność na zajęciach.
2. Pozytywne zaliczenie kolokwium (uzyskanie co najmniej 51% punktów z kolokwium).

Poprawy: jednorazowa poprawa kolokwium na koniec semestru.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w ćwiczeniach	30 godz.
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń, lektura opracowań	10 godz.
Udział w konsultacjach	5 godz.
Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	5 godz.
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 godz.
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Komputer w pracy logopedy
Nazwa w języku angielskim:	The computer in speech therapy	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Ewa Dzieciół
Założenia i cele przedmiotu:		Nabywanie przez studentów wiedzy dotyczącej metod, technik i środków prowadzenia terapii logopedycznej z wykorzystaniem komputera.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna rolę komputera, specjalistycznego sprzętu i nowoczesnych technologii w diagnostyce logopedycznej oraz ocenie audiologicznej.	K_W06
W02	Student zna metody i formy terapii patologii mowy wspierane komputerem oraz na techniki badawcze do oceny audiologicznej wykorzystujące komputer.	K_W05
W03	Student posiada wiedzę na temat prowadzenia terapii z wykorzystaniem komputera i nowoczesnych technologii przez logopedę.	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi dobrać narzędzia diagnostyczne i terapeutyczne wykorzystujące komputer w programowaniu i postępowaniu terapeutycznym.	K_U07
U02	Student potrafi wykorzystywać nowoczesne technologie do pracy profilaktycznej, diagnostycznej i terapeutycznej.	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego

K01	Student rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego oraz rozwoju osobistego z wykorzystaniem komputera.	K_K05
K02	Student dokonuje oceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności w trakcie realizowania działań terapeutycznych wspieranych aplikacjami multimedialnymi.	K_K05
K03	Student ma świadomość relacji studiowanej dyscypliny z innymi dziedzinami wiedzy, w tym z technologią informacyjną.	K_K02
Forma i typy zajęć:	ćwiczenia laboratoryjne (20 godzin)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość terminologii związanej z technologią informacyjną, umiejętność obsługi pakietu Microsoft Office oraz korzystanie z Internetu.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Multimedialne technologie informacyjne źródłem nowych możliwości wzbogacania i uatrakcyjniania warsztatu pracy logopedy. Atuty komputera. 2. Logo-Gry – zestaw gier i zabaw firmy Young Digital Planet, ćwiczących rytmikę mowy, modulację głosu, intonację oraz redukujących zaburzenia fazy wydechowej. 3. Słownik obrazkowy z zakładkami słownika migowego – urozmaicenie zajęć terapeutycznych i podnoszenie ich skuteczności w celu rozwoju zdolności komunikacyjnych dzieci. 4. Aplikacja logopedy – pakiet umożliwiający logopedzie prowadzenie dokumentacji, badań, nagrań i programowanie terapii. 5. Pakiet logopedyczny firmy eduSensus – multimedialne programy pozwalające na profesjonalną diagnozę i terapię logopedyczną w formie zabawy. 6. Korektor mowy – prowadzenie terapii jękania przy użyciu komputera. 7. Programy firmy KomLogo wspomagające terapię logopedyczną dzieci w domu i gabinecie terapeuty. 8. Zestaw testów w formie graficznej i fonetycznej do określenia słuchu fonematycznego. 9. Przedmiotowe bazy danych z zakresu logopedii: szukanie baz, korzystanie z ich zasobów. 10. Wykorzystanie edytora tekstów, arkusza kalkulacyjnego i programu do prezentacji w logopedii. 11. Internet – przegląd stron internetowych z grami i zabawami stymulującymi rozwój dzieci. 12. Szybkie czytanie – ćwiczenia pozwalające zwiększyć tempo czytania. 13. Tworzenie pomocy logopedycznych. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Bremer A., Kula R., 2010, <i>ABC użytkownika Microsoft Office 2007</i>, Videograf Edukacja. 2. Gruba J., 2005, <i>Wykorzystanie programów komputerowych w terapii logopedycznej</i>, [w:] „Logopeda”, nr 1(1), s. 83–90. 3. Gruba J., 2012, <i>Wykorzystanie technologii informacyjnej w profilaktyce logopedycznej</i>, [w:] K. Węsierska (red.), <i>Profilaktyka logopedyczna w praktyce edukacyjnej</i>, t. 1, Katowice: Wydawnictwo Uniwersytetu Śląskiego, s. 122–130. 4. Siemieniecki B., 2006, <i>Komputer w diagnostyce i terapii pedagogicznej</i>, Toruń: Wydawnictwo Adam Marszałek. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Gruba J., 2009, <i>Technologia informacyjna w logopedii</i>, Gliwice: Wydawnictwo „Komlogo”. 2. Minczakiewicz E.M., 2008, <i>Komputer oknem na świat dzieci i młodzieży z uszkodzeniami neurologicznymi i ograniczeniami kontaktu</i>, [w:] „Rewalidacja”, nr 1(23), s. 47–53. 		

3. Siemieniecki B. (red.), 2008, *Pedagogika medialna. Podręcznik akademicki*, t.1, Warszawa: PWN.
4. Surowaniec J., 1995, *Funkcje zabaw i gier komputerowych w metodyce postępowania logopedycznego*, [w:] J. Ożdżyński (red.), *Językowy obraz świata dzieci i młodzieży*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe WSP, s. 441–462.
5. Szelań E., Szymaszek A., 2006, *Test do badania słuchu fonematycznego u dzieci i dorosłych*, Sopot: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
6. Walencik-Topiłko A., 2005, *Wykorzystanie programów komputerowych w profilaktyce, diagnozie i terapii logopedycznej*, [w:] T. Gałkowski, E. Szelań, G. Jastrzębowska (red.), *Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki*, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, s. 1019–1027.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia laboratoryjne, programy komputerowe oraz prezentacje multimedialne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia na każdym zajęciach laboratoryjnych, przygotowanie autorskiej gry/prezentacji multimedialnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- a) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- b) przygotowanie autorskiej gry/prezentacji multimedialnej na określony etap terapii logopedycznej.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

20 godzin

Przygotowanie do ćwiczeń

5 godzin

Udział w konsultacjach

5 godzin

Przygotowanie pracy zaliczeniowej

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

40 godzin

Punkty ECTS za przedmiot

1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wychowanie słuchowe
Nazwa w języku angielskim:	Audictory education	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	3 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Aldona Kocyła-Łukasiewicz
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Ewa Dzieciół
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie wiedzy na temat metod wychowania słuchowego i umiejętności ich stosowania.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Zna jednostki systemu językowego i reguły zachowań komunikacyjnych z uwzględnieniem wiedzy o procesach kształtowania mowy i języka i wyższych czynności poznawczych.	K_W01
W02	Zna klasyfikacje uszkodzeń słuchu i ich konsekwencje dla rozwoju mowy i funkcjonowania językowego człowieka.	K_W07
W03	Zna metody terapeutyczne stosowane w procedurze postępowania logopedycznego w odniesieniu do poszczególnych zaburzeń mowy i słuchu osób w różnym wieku (a zwłaszcza metody wychowania słuchowego i językowego oraz rewalidacji indywidualnej).	K_W05
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi ocenić rodzaj zaburzenia słuchu, zakres sprawności językowych i komunikacyjnych osób niesłyszących.	K_U01
U02	Potrafi dostosować rodzaj interwencji do możliwości i potrzeb pacjenta (z zastosowaniem właściwych protez słuchowych i metod wychowania słuchowego oraz językowego).	K_U06

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Wspiera i świadczy pomoc opiekunom, nauczycielom dzieci z zaburzeniami mowy oraz z uszkodzonym narządem słuchu, także opiekunom osób dorosłych z takimi zaburzeniami.	K_K01
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia – 2- godz.
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<p>Znajomość budowy i funkcjonowania narządy słuchu.</p> <p>Znajomość przebiegu procesu słyszenia.</p> <p>Podstawowa wiedza z zakresu psychologii i umiejętności poznawczych osób z niepełnosprawnością słuchu oraz ich umiejętności i możliwości komunikacyjnych.</p>		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Definicje wychowania słuchowego. 2. Cele wychowania słuchowego. 3. Etapy wychowania słuchowego. 4. Wychowanie słuchowe a trening słuchowy. 5. Metody i szkoły wychowania słuchowego. 6. Wychowanie słuchowe niesłyszącego dziecka – zasady, przykładowe ćwiczenia. 7. Wychowanie słuchowe – ćwiczenia wykorzystywane w czasie terapii dziecka niepełnosprawnością słuchu: <ol style="list-style-type: none"> a. długość nadawania sygnału akustycznego, b. ilość nadawanych sygnałów, c. tempo nadawanego sygnału, d. natężenie dźwięku, e. częstotliwość dźwięku, f. lokalizacja źródła dźwięku, g. rytm. 8. Program terapii audytywno-werbalnej. 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Cieszyńska J., 2000, <i>Od słowa przeczytanego do wypowiedzianego</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej. 2. Csanyi Y., 1994, <i>Słuchowo-werbalne wychowanie dzieci z uszkodzonym narządem słuchu</i>, Warszawa: WSiP. 3. Korzon A., 1994, <i>Wychowanie słuchowe dzieci z wadą słuchu</i>, Katowice: polski Komitet Audiofonologii. 4. Krakowia K., 2006, <i>Studia i szkice o wychowaniu dzieci z uszkodzeniami słuchu</i>, Lublin: Wydawnictwo KUL. 5. Krakowia K., 2012, <i>Dar języka</i>, Lublin: Wydawnictwo KUL. 6. Kruczyńska-Werner A., 2021, <i>Funkcje słuchowe. Diagnoza i terapia</i>, [w:] A. Domagała, U. Mirecka (red.), <i>Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy</i>, Gdańsk: Grupa Wydawnicza Harmonia, s. 147-167. 7. Löwe A., 1995, <i>Wychowanie słuchowe. Historia – metody-możliwości</i>, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Korzon A., 1996, <i>Totalna komunikacja jako podejście wspomagające rozwój zdolności językowych uczniów głuchych</i>, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej w Krakowie. 2. Perier O., 1992, <i>Dziecko z uszkodzonym narządem słuchu</i>, Warszawa: WSiP. 		

3. Zalewska M., 1995, *Dziecko w portrecie z zamalowaną twarzą*, Warszawa: Wydawnictwo Jacek Santorski & Co.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia - prezentacje multimedialne, praca własna studentów, filmy dydaktyczne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzone systematycznie na zajęciach, w całości na kolokwium.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia na ocenę przedmiotu: spełnienie każdego z trzech niżej opisanych warunków:

1. Pozytywne zaliczenie kolokwium teoretycznego (uzyskanie co najmniej 51% punktów z kolokwium).
2. Pozytywne zaliczenie pracy, która będzie przedstawiać zestaw ćwiczeń z zakresu wychowania słuchowego dzieci z niepełnosprawnością słuchu.

Poprawy:

jednorazowa poprawa kolokwium na koniec semestru oraz pracy.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w ćwiczeniach

20 godz.

Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń

15 godz.

Udział w konsultacjach

20 godz.

Samodzielne przygotowanie się do kolokwium

20 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

75 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

3 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Zaburzenia genetyczne i niepełnosprawności sprzężone
Nazwa w języku angielskim:		General genetics in speech and developmental disorders
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	1 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Agnieszka Paziewska, prof. uczelni mgr Damian Dyńka
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów wiedzy z podstaw genetyki i wad rozwojowych wynikających z uszkodzeń genomu. Nabycie umiejętności rozpoznawania zaburzeń sprzężonych, ich diagnozy i terapii.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student posiada wiedzę z zakresu genetyki (w kontekście medycznych podstaw logopedii).	K_W03
W02	Student posiada wiedzę na temat zaburzeń sprzężonych.	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi rozpoznawać zaburzenia mowy i rozwoju spowodowane uszkodzeniami określonych genów.	K_U01
U02	Student umie zidentyfikować zaburzenia sprzężone, dobrać narzędzia diagnostyczne i programować terapię.	K_U03
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest gotów do refleksji nad rozwojem zawodowym.	K_K05
Forma i typy zajęć:		wykład (15 godzin) i ćwiczenia (15 godzin)
Wymagania wstępne i dodatkowe:		

Podstawowa wiedza z zakresu OUN, genetyki, rozwoju mowy i języka, teorii zaburzeń mowy.

Treści modułu kształcenia:

1. Etapy i uwarunkowania prawidłowego rozwoju ośrodkowego układu nerwowego.
2. Podstawy teorii gramatyki uniwersalnej Chomsky'ego – genetyczne zaprogramowanie języka i mowy.
3. Objawy choroby genetycznej.
4. Niedosłuchy uwarunkowane genetycznie i wpływ zaburzeń słuchu na mowę.
5. Mutacje w malformacjach naczyniowych.
6. Prosty opóźniony rozwój mowy.
7. Upośledzenie umysłowe i dyslogia.
8. Zaburzenia rozwoju ze spektrum autyzmu.
9. Fakomatozy.
10. Rozszczepy podniebienia.
11. Wybrane zespoły chorobowe uwarunkowane genetycznie: zespół Downa, Angelmana, stwardnienie guzowate, zespół kruchego chromosomu X, zespół Retta, zespół Landaua-Kleffnera.
12. Diagnostyka i opieka logopedyczna w genetycznie uwarunkowanych rzadkich zespołach wad wrodzonych.

Literatura podstawowa:

1. Błęszyński J., 2012, *Medycyna w logopedii*, Gdańsk: Harmonia Universalis.
2. Kaciński M., 2007, *Neuropediatrics*, Warszawa: PZWL.
3. Komender J., Jagielska G., Bryńska A., 2012, *Autyzm i zespół Aspergera*, Warszawa: PZWL.
4. Korniszewski L., 1994, *Dziecko z zespołem wad wrodzonych*, Warszawa: PZWL.
5. Maciejewska B., Pilarska A., Maciejewska-Szaniec Z., Kałos M., Czerniejewska-Wolska H., Reetz-Kolasińska A., Wiskirska-Woźnica B., 2015, *Standardy Medyczne*, [w:] „Pediatria”, t. 12, s. 112–116.
6. *Diagnostyka i opieka audiologiczna w genetycznie uwarunkowanych rzadkich zespołach wad wrodzonych – na przykładzie materiału z Katedry i Kliniki Foniatrii i Audiologii Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu.*

Literatura dodatkowa:

1. Buchnat M., Pawelczak K. (red.), 2013, *Nieznane? Poznane. Zaburzenia rozwojowe u dzieci z rzadkimi zespołami genetycznymi i wadami wrodzonymi*, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
2. Drewna G., Ferenc T., 2011, *Genetyka medyczna. Podręcznik dla studentów*, Wrocław: Wydawnictwo Urban & Partner.
3. Grabias S., 2014, *Standardy postępowania logopedycznego*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny, prezentacje multimedialne, filmy dydaktyczne, referaty, analiza studium przypadku.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Bieżące sprawdzanie wiedzy na ćwiczeniach, kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest spełnienie każdego z opisanych niżej kryteriów:

- c) przygotowanie do zajęć i aktywność na nich – bieżące ocenianie na zajęciach,
- d) zaliczenie kolokwium pisemnego:
- 0–50% – niedostateczny (2,0),
 - 51–60% – dostateczny (3,0),
 - 61–70% – dostateczny plus (3,5),
 - 71–80% – dobry (4,0),
 - 81–90% – dobry plus (4,5),
 - 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	15 godzin
Udział w ćwiczeniach	15 godzin
Przygotowanie się do zajęć	5 godzin
Przygotowanie się do kolokwium	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	45 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	1 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Medyczne podstawy logopedii. Onkologia w logopedii	
Nazwa w języku angielskim:	Medical basic of speech therapy. Oncology in logopedics	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr Marta Krakowiak	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	lek. med. Jarosław Dmowski	
Założenia i cele przedmiotu:	Nabywanie przez studentów wiedzy na temat specyfiki chorób nowotworowych obszaru twarzoczaszki, nosogardzieli i tarczycy.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student zna biologiczne, biochemiczne uwarunkowania chorób nowotworowych.	K_W03
W02	Student rozumie trudności językowe i komunikacyjne osób z chorobami nowotworowymi, a także zna podstawy ich rehabilitacji.	K_W08
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student rozpoznaje zaburzenia mowy i słuchu spowodowane chorobami onkologicznymi.	K_U01
U02	Student potrafi interpretować wyniki badań medycznych.	K_U09
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy i rozumie potrzebę ciągłego kształcenia.	K_K05
K02	Student jest gotów do niesienia pomocy osobom z chorobą nowotworową.	K_K01
Forma i typy zajęć:	wykład (30 godzin)	

Wymagania wstępne i dodatkowe:

Wiedza z zakresu anatomii i fizjologii człowieka, foniatrii.

Treści modułu kształcenia:

1. Epidemiologia nowotworów złośliwych.
2. Etiologia i patogeneza nowotworów złośliwych.
3. Podstawowe pojęcia z zakresu genetyki.
4. Nowotwory obszaru głowy i szyi, a w szczególności: jamy ustnej, nosogardła, krtani, przełyku i tarczycy.

Literatura podstawowa:

1. Kordek R., Jassem J. (red.), 2019, *Onkologia. Podręcznik dla studentów i lekarzy*, Gdańsk: VIA Media.
2. Pazdur R., Wagman L.D., Camphausen K.A., Hoskins W.J. (red.), 2012, *Nowotwory złośliwe. Postępowanie wielodyscyplinarne*, Lublin: Wydawnictwo Czelej.

Literatura dodatkowa:

1. Krzakowski M., Warzocha K. (red.), 2013, *Zalecenia postępowania diagnostyczno-terapeutycznego w nowotworach złośliwych*, Gdańsk: VIA Media.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład tradycyjny, prezentacje multimedialne.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Weryfikacja efektów kształcenia poprzez kolokwium pisemne.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunkiem uzyskania zaliczenia z oceną jest zaliczenie kolokwium pisemnego:

- 0–50% – niedostateczny (2,0),
- 51–60% – dostateczny (3,0),
- 61–70% – dostateczny plus (3,5),
- 71–80% – dobry (4,0),
- 81–90% – dobry plus (4,5),
- 91–100% – bardzo dobry (5,0).

Przewidziana jest jednorazowa poprawa kolokwium pisemnego.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Udział w wykładach

30 godzin

Udział w konsultacjach

5 godzin

Przygotowanie się do kolokwium

10 godzin

Sumaryczne obciążenie pracą studenta	45 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:	Seminarium dyplomowe	
Nazwa w języku angielskim:	Diploma seminar	
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:	logopedia z audiologią	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):	obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):	pierwszego stopnia	
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	10 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:	dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:	dr Marta Krakowiak	
Założenia i cele przedmiotu:	Pogłębienie wiedzy na temat diagnozowania, programowania i prowadzenia terapii logopedycznej. Przygotowanie przez studenta pracy dyplomowej w zakresie logopedii.	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Ma podstawową wiedzę o nowych osiągnięciach w zakresie logopedii i dyscyplin z nią powiązanych.	K_W03
W02	Zna najnowszą literaturę przedmiotu z zakresu prowadzonych badań.	K_W01
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Potrafi wyszukiwać, gromadzić, analizować i interpretować materiał badawczy na potrzeby pracy dyplomowej.	K_U11
U02	Ma umiejętność wyszukiwania informacji bibliograficznych związanych z wybranym problemem badawczym w języku polskim i językach obcych; posiada podstawową umiejętność posługiwania się aparatem pojęciowym z zakresu logopedii.	K_U14
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Zna ograniczenia własnej wiedzy i rozumie potrzebę dalszego kształcenia.	K_K05
Forma i typy zajęć:	Seminarium: 60 godzin (30 godz. w sem. 5., 30 godz. w sem. 6.)	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
1. Podstawowa wiedza w zakresie nauki o języku.		

Treści modułu kształcenia:

1. Wybór tematów prac dyplomowych spośród tematów proponowanych.
2. Komentarz promotora co do specyfiki merytorycznej seminarium i podjętych na nim tematów. Etapy przygotowywania pracy dyplomowej o charakterze językoznawczym. Sposoby zbierania materiału językowego, współczesnego i dawnego.
3. Gromadzenie bibliografii, źródła bibliografii, zasady dotyczące gromadzenia i analizowania literatury, bazy danych.
4. Koncepcja metodologiczna pracy. Zagadnienie stanu badań.
5. Kompozycja pracy: spis treści, indeksy, aneksy, bibliografia. Strona tytułowa. Dedykacje i podziękowania jako fakultatywny fragment pracy.
6. Relacja tekst własny: tekst cudzy, czyli sposoby cytowań. Wyróżnienia graficzne cytatów, ich lokalizacja w obrębie pracy.
7. Prezentowanie materiału językowego w pracy dyplomowej: licencjackiej. Wyróżnienia graficzne przykładów językowych.
8. Praca dyplomowa jako gatunek stylu naukowego. Cechy stylu naukowego. Błędy stylistyczne.
9. Segmentacja tekstu pracy dyplomowej na rozdziały, podrozdziały, punkty i podpunkty. Funkcje akapitów.
10. Spójność linearna i semantyczna tekstu pracy naukowej: komplementarność rozdziałów.
11. Gromadzenie i indeksowanie materiału językowego na potrzeby danej pracy dyplomowej. Próba interpretacji zebranego materiału językowego pod kątem tematu pracy.
12. Konwencje opisu bibliograficznego oraz konsekwencje wyboru jednej z nich na potrzeby danej pracy dyplomowej.
13. Redagowanie pracy. Prezentowanie na zajęciach poszczególnych rozdziałów pracy. Korekta i autokorekta zredagowanych fragmentów prac dyplomowych.

Literatura podstawowa:

1. Grabias S., 2007, *Język, poznanie, interakcja*, [w:] Zaburzenia mowy. *Mowa, teoria, praktyka*, t. 2, Lublin: Wydawnictwo UMCS, s. 355-377.
2. Grabias S., Kurkowski M. (red.), 2012, *Logopedia. Teoria zaburzeń mowy*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
3. Grabias S., 2019, *Język w zachowaniach społecznych. Podstawy socjolingwistyki i logopedii*, Lublin: Wydawnictwo UMCS.
4. Grucza F., 2013, *Lingwistyka stosowana. Historia, zadania, osiągnięcia*. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Instytutu Kulturologii i Lingwistyki Antropocentrycznej Uniwersytetu Warszawskiego.
5. Jadacka H., 2005, *Kultura języka polskiego. Fleksja, słowotwórstwo, składnia*, Warszawa: PWN.
6. Markowski M., 2005, *Kultura języka polskiego. Teoria. Zagadnienia leksykalne*, Warszawa: PWN.
7. Rakowska A., 2003, *Język, komunikacja, niepełnosprawność*, Kraków: Wydawnictwo Naukowe Akademii Pedagogicznej.
8. Roślowski B., 2010, *Podstawy wiedzy o języku polskim dla glottodydaktyków, pedagogów, psychologów i logopedów*, Gdańsk: Glottispol.
9. *Współczesny język polski*, 2001, Praca zbiorowa pod red. nauk. Jerzego Bartmińskiego, Lublin: Wydawnictwo UMCS.

Literatura dodatkowa:

1. Czaplewska E., Milewski S. (red.), 2012, *Diagnoza logopedyczna. Podręcznik akademicki*, Gdańsk: Wydawnictwo GWP.
2. Grabias S., 2011, *Logopedia – nauka o biologicznych uwarunkowaniach języka i zachowań językowych*, [w:] „Logopedia”, tom 39/40, s. 9-34.
3. Grabias S., 2008, *Postępowanie logopedyczne. Diagnoza, programowanie terapii, terapia*, [w:] „Logopedia”, t. 37, s. 13-27.
4. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), 2003, *Logopedia. Pytania i odpowiedzi*, Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego.
5. Zaśko-Zielińska M., Majewska-Tworek A., Piekot T., 2008, *Sztuka pisania. Przewodnik po tekstach użytkowych*, Warszawa: PWN.
6. Wolański A., 2008, *Edycja tekstów. Praktyczny poradnik*, Warszawa: PWN.
7. „Conversatoria Linguistica”, T.1-6, Wyd. Akademii Podlaskiej w Siedlcach (od 2007 roku).
8. Poradniki dotyczące pisania prac dyplomowych.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia sprawności językowej. Dyskusje naukowe. Przygotowywanie konspektów.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty kształcenia będą sprawdzane w czasie zajęć, na podstawie przygotowanych konspektów oraz w trakcie prezentowania i omawiania poszczególnych części składowych pracy dyplomowej.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: spełnienie każdego z niżej opisanych wymagań:

1. przygotowywanie się do zajęć i aktywne w nich uczestnictwo;
 2. przygotowanie konspektu pracy.
 3. przedstawianie poszczególnych elementów pracy dyplomowej
 4. przygotowanie pracy licencjackiej w wyznaczonym terminie i według wyznaczonych standardów
- Przedział punktacji i ocena

- 0-50 - 2,0
- 51-60 - 3,0
- 61-70 – 3,5
- 71-80 – 4,0
- 81-90 - 4.5
- 91-100 – 5,0

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w seminarium	60 godzin
Samodzielne przygotowanie się do zajęć; gromadzenie materiału językowego, bibliografii, praca własna nad tekstem pracy dyplomowej	180 godzin
Udział w konsultacjach z przedmiotu	10 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	250 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	10 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyczne śródroczne warsztaty zawodowe w Studenckiej Poradni Logopedycznej UPH
Nazwa w języku angielskim:		Midterm vocational training in the Students' Speech Therapy Centre
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr Marta Krakowiak
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		mgr Agnieszka Duk, mgr Izabella Leńniczuk
Założenia i cele przedmiotu:		Pogłębienie przez studentów wiedzy w zakresie metodologii badań logopedycznych. Doskonalenie umiejętności zawodowych w organizowaniu postępowania logopedycznego. Kierowanie zespołem studentów w organizacji zajęć i spotkań naukowych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student ma wiedzę na temat zaburzeń mowy i metodologii badań logopedycznych.	K_W01
W02	Student zna klasyfikacje zaburzeń mowy, słuchu i głosu oraz specjalistyczną terminologię.	K_W07
W03	Student zna zasady prawne i etyczne związane z wykonywaniem zawodu logopedy.	K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student potrafi stosować procedury logopedyczne i audiologiczne zgodnie ze standardami postępowania logopedycznego.	K_U02
U02	Student potrafi formułować i analizować problemy badawcze, dobierać metody i narzędzia do ich rozwiązania z wykorzystaniem wiedzy z zakresu nauk humanistycznych (szczególnie językoznawczych), społecznych, korzystać z fachowej literatury obcojęzycznej.	K_U13, K_U14

Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się i rozwoju społecznego, zawodowego i osobistego.	K_K05
K02	Student ma świadomość potrzeby znajomości języka obcego w przyszłej pracy zawodowej.	K_K06
Forma i typy zajęć:		praktyka zawodowa – obserwacje, analizy, planowanie badań i prowadzenie terapii, organizacja spotkań naukowych i udział w nich
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Znajomość zagadnień z zakresu teorii zaburzeń mowy i metodologii badań logopedycznych, umożliwiających organizowanie i prowadzenie diagnoz oraz terapii logopedycznych różnych zaburzeń mowy.		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja procedury badania logopedycznego i zajęć logopedycznych – objęcie przez studentów indywidualną opieką wybranych pacjentów z zaburzeniami mowy. 2. Badania audiologiczne i przetwarzania słuchowego w różnych zaburzeniach mowy – studium przypadku. 3. Rozumienie i nazywanie: opis językowego obrazu świata wybranych wyrazów w demencji, oligofazji, dyzartrii itp. – metodologia badań, opracowanie ankiet. 4. Opracowanie ilościowe i jakościowe materiału badawczego zebrane w różnych zadaniach (przy współudziale studentów 1., 2. semestru studiów). 5. Organizacja konferencji studenckiej/seminarium naukowego (przy współudziale młodszych roczników studentów). 		
Literatura podstawowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Domagała A., Woźniak T. (red.), 2007, <i>Język, interakcja, zaburzenia mowy. Metodologia badań logopedycznych</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 2. Grabias S., 2019, <i>Język w zachowaniach społecznych. Podręcznik socjologii i logopedii</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 3. Grabias S., Kurkowski Z.M. (red.), 2012, <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 4. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i>, Lublin: Wydawnictwo UMCS. 5. Kurkowski Z.M., 2002, <i>Rozwój funkcji słuchowych u małego dziecka</i>, [w:] „Audiofonologia”, t. 21, s. 23–32. 6. Milewski S., Kuczkowski J., Kaczorowska-Bray K., 2014, <i>Biomedyczne podstawy logopedii</i>, Gdańsk: Harmonia. 		
Literatura dodatkowa:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Balejko A., 2003, <i>Diagnoza i terapia osób z afazją: holistyczne podejście do chorego: dla studentów medycyny, logopedii, pedagogiki, psychologii i rodzin osób z afazją</i>, Białystok: Wydawnictwo Logopedyczne A. Balejko. 2. Cieszyńska J., 2011, <i>Wczesna diagnoza i terapia zaburzeń autystycznych. Metoda krakowska</i>, Kraków: Wydawnictwo Omega Stage System. 3. Kaczmarek B.L., 1995, <i>Mózgowa organizacja mowy</i>, Lublin: Agencja Wydawniczo-Handlowa AD. 		

4. Krasowicz-Kupis G., Wiejak K., Bogdanowicz KM., 2015, *Bateria Testów Fonologicznych BTF IBE*, Warszawa.
5. Kurkowski Z.M., 2015, *Centralne zaburzenia przetwarzania słuchowego*, [w]: E. Muzyka-Furtak (red.), *Surdologopedia. Teoria i praktyka*, Gdańsk: Harmonia, s. 54–64.
6. Moore B.C.J., 1999, *Wprowadzenie do psychologii słyszenia*, Warszawa: PWN.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka śródroczna studenta odbywa się pod kierunkiem uczelnianego opiekuna praktyk. W jej ramach studenci uczestniczą w obserwacjach, dyskusjach nad formułowaniem diagnoz i programowaniem terapii, przygotowują badanie językowego obrazu świata w wybranych zaburzeniach; afazja, autyzm, oligofazja, dysartria, demencja, analizują wyniki badań, współpracują ze studentami młodszych roczników w organizacji przygotowaniu konferencji lub seminarium naukowego.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Ocena studium przypadku i zakres, sposób prowadzenia konsultacji z młodszymi rocznikami studentów.

Ocena prowadzonych przez studenta ćwiczeń logopedycznych z wybranym pacjentem.

Ocena organizacji i prowadzenia badań (nad językowym obrazem świata) oraz przygotowania konferencji lub seminarium naukowego.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunki uzyskania zaliczenia na ocenę: organizacja i prowadzenie zajęć logopedycznych z wybranym pacjentem, przeprowadzenie ankiet/ badań i opracowanie wyników, organizacja i udział w konferencji lub seminarium naukowym.

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w praktykach	120 godzin
Przygotowanie się do prowadzenia zajęć	20 godzin
Przygotowanie do badań, przeprowadzenie ankiet i opracowanie wyników	20 godzin
Przygotowanie referatu, wystąpienia, plakatu	20 godzin
Organizacja konferencji/seminarium naukowego	20 godzin
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	200 godzin
Punkty ECTS za przedmiot	2 ECTS

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w Poradniach audiologicznych / Praktyka zawodowa ciągła (logopedyczno-audiologiczna) w placówkach świadczących terapię osobom z zaburzeniami słuchu
Nazwa w języku angielskim:		Continuous work placement (speech therapy and audiology) in audiological clinics / Continuous work placement (speech therapy and audiology) in facilities providing therapy to people with hearing impairment
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		logopedia z audiologią
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia
Rok studiów:	trzeci	
Semestr:	szósty	
Liczba punktów ECTS:	2 ECTS	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Alina Maciejewska, prof. uczelni
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Aldona Kocyla-Łukasiewicz
Założenia i cele przedmiotu:		Zdobycie przez studentów praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu logopedy-audiologa. Weryfikacja wiedzy teoretycznej, doskonalenie umiejętności praktycznych w zakresie diagnozowania i programowania terapii audiologicznej (prowadzenia dokumentacji, układania planów terapii oraz jej prowadzenia) oraz dokonywania ewaluacji działań terapeutycznych.
Symbol efektu	Efekt uczenia się: WIEDZA	Symbol efektu kierunkowego
W01	Student posiada wiedzę z zakresu audiofonologii, zaburzeń Centralnego Przetwarzania Słuchowego i badań przesiewowych słuchu.	K_W02
W02	Student zna zasady programowania, prowadzenia i weryfikacji terapii w przypadku zaburzeń mowy.	K_W05
W03	Zna zasady zapewniania bezpieczeństwa dzieciom i osobom dorosłym w placówkach świadczących terapię zaburzeń mowy.	K_W13
Symbol efektu	Efekt uczenia się: UMIEJĘTNOŚCI	Symbol efektu kierunkowego
U01	Student wyciąga wnioski z bezpośredniej obserwacji zajęć terapeutycznych i samodzielnie wykonuje badania mowy i słuchu oraz interpretuje wyniki badań	K_U09
U02	Student potrafi zaplanować i przeprowadzić terapię logopedyczną dostosowaną do rodzaju zaburzenia słuchu, wieku pacjenta oraz	K_U11, K_U14

	prorowadzić dokumentację postępowania logopedycznego (pod nadzorem opiekuna praktyk).	
Symbol efektu	Efekt uczenia się: KOMPETENCJE SPOŁECZNE	Symbol efektu kierunkowego
K01	Student jest przekonany o sensie i wartości działań mających na celu terapię zaburzeń mowy.	K_K05
K02	Student wspiera i świadczy pomoc pacjentom z zaburzeniami mowy i ich opiekunom.	K_K06
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia praktycznych umiejętności diagnozowania i terapii, konsultacje, analizy przypadków.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Znajomość zagadnień z zakresu pedagogiki i psychologii umożliwiających organizowanie procesu terapeutycznego. 2. Wiedza z zakresu teorii zaburzeń mowy, postępowania logopedycznego w zależności od rodzaju zaburzenia mowy. 		
Treści modułu kształcenia:		
<p>I. Obserwacja pracy logopedy/audiologa w placówkach świadczących diagnozę i terapię audiologiczną.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacja pracy w placówkach świadczących diagnozę i terapię audiologiczną: zadania logopedy i audiologa. 2. Wywiad z pacjentem, rodziną, opiekunami pacjenta. 3. Bezpieczeństwo pacjenta podczas terapii. 4. Współpraca logopedy/ audiologa z pracownikami służby zdrowia (otolaryngolog, foniatra i inni). 5. Postępowanie logopedyczne w placówkach świadczących diagnozę i terapię audiologiczną: zasady, formy, metody. 6. Dokumentacja postępowania logopedycznego w placówkach medycznych. 7. Zabezpieczanie i ochrona danych osobowych pacjenta. <p>II. Analiza postępowania diagnozy i terapii audiologicznej</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Metody badania słuchu. 2. Metody badania słuchu fonemowego i Zaburzeń Centralnego Przetwarzania Słuchowego. 3. Postępowanie logopedyczne w przypadku zaburzeń podstawowych funkcji słuchowych. <ul style="list-style-type: none"> – Badania słuchu i podstawowych funkcji słuchowych - metody, cele. – Formy pracy z pacjentem w zależności od zaburzenia funkcji słuchowych. – Metody pracy z pacjentem w zależności od zaburzenia funkcji słuchowych. 4. Zasady prowadzenia diagnozy różnicowej zaburzeń słuchu. 5. Opracowanie 15 konspektów odtwórczych z obserwowanej terapii audiologicznej. 6. Programowanie terapii: konstruowanie planu terapii, weryfikacja planu, ewaluacja planu. 7. Opracowanie 10 konspektów – program terapii dla wybranego zaburzenia funkcji słuchowych. <p>III. Postępowanie w przypadku diagnozy i terapii audiologicznej</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Prowadzenie postępowania logopedycznego w placówkach świadczących terapię zaburzeń słuchu 2. Przeprowadzenie terapii wybranych zaburzeń słuchu - 10. 3. Zgromadzenie materiału do diagnozy logopedycznej w zakresie wybranego zaburzenia podstawowych funkcji słuchowych. 4. Przygotowanie opinii logopedycznej wybranego zaburzenia słuchu. 5. Opracowanie studium przypadku wybranego zaburzenia słuchu. 		
Literatura podstawowa:		
1. Grabias S., Woźniak T., Panasiuk J. (red.), 2015, <i>Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego</i> , Lublin: Wydawnictwo UMCS.		
Literatura dodatkowa:		
1. Grabias S., Kurkowski M. (red.), 2012, <i>Logopedia. Teoria zaburzeń mowy</i> , Lublin: Wydawnictwo UMCS.		

2. Muzyka-Furtak E., 2012, *Surdologopedia. Teoria i praktyka*, Gdańsk: Harmonia.
3. Pawłowski Z., 2005, *Foniatryczna diagnostyka wykonawstwa emisji głosu śpiewaczego i mówionego*, Kraków: Impuls.
4. Logopedyczne programy komputerowe, internetowe portale i strony edukacyjne.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Praktyka ciągła odbywa się w wybranej przez studenta placówce służby zdrowia pod kierunkiem opiekuna praktyk mianowanego przez dyrektora placówki, zgodnie z zasadami sformułowanymi w sylabusie i Regulaminie praktyk. Student ma prawo do konsultacji z uczelnianym opiekunem praktyk. Uczelniany opiekun praktyk ma obowiązek udzielić studentowi pomocy w rozwiązaniu problemów związanych z realizacją praktyki oraz ma obowiązek kontrolowania procesu realizacji praktyki. W ramach praktyki podejmowane są następujące działania: obserwacja, planowanie zajęć logopedycznych (opracowanie konspektów zajęć logopedycznych) oraz samodzielne prowadzenie zajęć.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą sprawdzane poprzez ocenę postawy studenta podczas praktyk (zaangażowana/niezaangażowana), ocenę udziału w dyskusjach panelowych i analizach (udział/ brak udziału), ocenę przygotowanych konspektów (ocena 2-5) oraz ocenę zajęć prowadzonych przez studenta (ocena 2-5).

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: przygotowanie, obserwacja i prowadzenie wymaganej liczby zajęć logopedycznych w poradni, opracowanie wymaganej liczby konspektów prowadzonych (10) i obserwowanych zajęć (10), pozytywna opinia uczelnianego opiekuna praktyk wyrażona stopniem (2-5).

Poprawy:

Brak możliwości poprawy, w przypadku negatywnej oceny praktyki student powinien odbyć ponownie praktykę.

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne

Aktywność

Obciążenie studenta

Liczba godzin praktyki

40 godz.

Samodzielne przygotowanie się do prowadzonych zajęć, przygotowanie konspektów i analizy przypadków

5 godz.

Udział w konsultacjach

5 godz.

Sumaryczne obciążenie pracą studenta

50 godz.

Punkty ECTS za przedmiot

2 ECTS